

privat Millionær vilde paatage sig den Opgave, vilde der ligge Millioner at tjene, naar han havde en Bank i Ryggen. Jeg synes, det er naturligt for Nationalbanken at oprette et Clearing House. Jeg henviser i den Henseende til, at den svenske Bank har løst den Opgave, og at den omsætter 36 Milliarder om Aaret. Det er atter en Ting, Nationalbanken passende kunde tage op, og som skal tages op enten af den ene eller den anden. Alene Fordelen ved det opfordrer dertil — der er i øvrigt ogsaa en økonomisk Fordel for Banken derved —, idet Banken faar en ret stor Magtstilling, fordi den gennem et saadant Clearing House faar Evne til at kontrolere andre Bankers Handler og endelig ogsaa faar flere Deposita fra andre Banker, idet de, der ønsker at bruge dette Clearing House, selvfølgelig maa sætte Deposita derind.

Den danske Nationalbank er ogsaa paa et andet Punkt en meget svag Bank, dens Ledelse er for svag, dens Kapital for lille, dens Vekselpordefeuille for lille, den rediskonterer ikke tilstrækkeligt, og den har for faa Filialer, ingen Clearing House, den har ikke Magt over vore Lombardingsvilkår, og den har ikke Magt over eller noget som helst Indseende med Kapitalanbringelsen, og hvad jeg mest bebrejder den, den har ingen Indflydelse paa Valutakurserne. Det har den svenske Rigsbank, og det burde Nationalbanken have. Den har endelig ikke likvide Midler nok. Det er ogsaa et Svaghedstegn. Jeg ved godt, at der selvfølgelig kan siges meget godt om Nationalbanken, dens Loyalitet, Integritet og Soliditet, men jeg synes, at det, der maa siges om den, er, at den har været stagnerende, har lutter Undladelsessynder, ikke positive Synder, men Undladelsessynder kan ogsaa føre til Fortabelse.

Det ærede Medlem fra Horsens, der repræsenterer Socialdemokratiet (Hans Nielsen), sagde smukke Ting om Nationalbanken, talte næsten rørende — det rørte ogsaa mig —, men han ser paa den, om jeg saa maa sige, som en vordende Finansminister ser paa en Bank, der er føjelig. Men naar Mefistofeles siger smukke Ord til Margarethe, skal hun tage sig i Agt, og naar en Finansminister eller en

vordende Finansminister siger smukke Ord til Nationalbanken, er det ikke for dens Dyders Skyld. Set fra et finansministerielt Standpunkt er Nationalbanken en dejlig Bank, men set fra Synspunktet, om den løser de store Opgaver, som ligger for den, kan den virkelig kritiseres og bør kritiseres.

Jeg vender mig til Spørgsmaalet om selve Bankens Ledelse. De Mænd, som sidder i den, er meget pyntelige Herrer. Jeg nævner den udmærkede Historiker, som ganske vist sværmer temmelig stærkt for St. Demokratius, og som er den mest udadvendte af Direktørerne. Jeg nævner den udmærkede Jurist, Hr. Dr. Ussing, der er berømt for sin Lærdom, sin straalende Retfærd, hvad vi alle anerkender og er stolte over, men vi har Lov til at sige om den udmærkede Historiker og den endnu mere udmærkede Jurist, at de begge er meget nye i Bankfaget. Saa er der to Købmænd, de Herrer Lauritzen og Steffensen, og endelig en egentlig bankkyndig Mand, Bankdirektør Winther, som tjente sine Sporer i Laane- og Diskontobanken i Byggeperioden, om hvilke Sporer jeg maa have Lov til at sige, at Sporene skræmmer. (Munterhed). Undskyld. Jeg mener i hvert Fald, at det er ikke saadanne Egenskaber, som man venter, det Initiativ og den Styrke, som Nationalbanken maa have under den meget store Periode, vi kommer ind i. Og vender jeg mig til Repræsentantskabet, maa det siges, at det har en forbausende lille Indflydelse. Jeg minder om, at Ingeniør Foss, Medlem af Landstinget, følte sig foranlediget til at træde ud af Repræsentantskabet, vred over den mærkelige Rolle, det spillede. Jeg tror, Maalet maa være, at man bruger Repræsentantskabet noget mere i denne Bank, men til Gengæld, at det at være Medlem af Repræsentantskabet betragtes paa en noget anden Maade end som et Ben, der gives til en brav Mand, og at man ved Valget til Repræsentantskabet i noget større Maal gaar efter Mandens Anlæg og Egenskaber og ikke efter Anciennetetsregler. Nu er der i Repræsentantskabet kommet en finanskyndig Mand — det ærede Medlem, som er Venstres Ordfører (N. Neergaard) —, der repræsenterer Statsfinanserne, men udover